

Sygn. akt I ACa 602/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Szewczyk
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess (spr.) SSA Barbara Górczanowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Stowarzyszenia (...) w W.

przeciwko G. M.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku zaocznego Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Kielcach

z dnia 18 lutego 2013 r. sygn. akt VII GC 310/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że:

- kwotę: „1.958 zł” zastępuje kwotą: „2.954 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote)”;

- kwotę: „481,74 zł” zastępuje kwotą: „721,13 zł (siedemset dwadzieścia jeden 13/100 złotych)”;

- po słowach: „od kwoty 83,00 zł od dnia 16 kwietnia 2011 r.” wpisuje słowa:

„od kwoty 83,00 zł. od dnia 7 grudnia 2011 r.;

od kwoty 83,00 zł. od dnia 9 grudnia 2011 r..

od kwoty 83,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 13 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 13 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 8 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 15 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 29 grudnia 2011 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 16 stycznia 2012 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 16 lutego 2012 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 16 marca 2012 r.

od kwoty 83,00 zł. od dnia 16 kwietnia 2012 r.”

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 196,75 zł (sto dziewięćdziesiąt sześć 75/100 złotych) tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego, a koszty te w pozostałym zakresie wzajemnie znosi.

Sygn. akt I ACa 602/13

UZASADNIENIE

Powód Stowarzyszenie (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. M. kwoty 3.183,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 630 złotych od dnia 16.12.2009 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.01.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.02.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.03.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.04.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.05.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.06.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.07.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.08.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.09.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.10.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.11.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.12.2010 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.01.2011 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.02.2011 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.03.2011 roku, od kwoty 83 zł od dnia 16.04.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 07.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 09.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 10.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 13.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 13.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 08.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 15.12. 2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 29.12.2011 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 16.01.2012 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 16.02.2012 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 16.03.2012 roku, od kwoty 102,09 zł od dnia 16.04.2012 roku oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż jako organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w rozumieniu ustawy z 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zawiera z kontrahentami, wykorzystującymi twórczość, umowy licencyjne, w jakich określa wysokość stawek i formy rozliczeń. Powód w dniu 30 maja 2008 roku zawarł z pozwanym umowę licencyjną nr RG/M16/S, 83/08/0059/BG na publiczne odtwarzanie utworów w lokalu prowadzonym przez G. M. – Bar (...) w S.. Na jej podstawie pozwany zobowiązany był uiszczać na rzecz powoda wynagrodzenie autorskie w kwocie 83 zł miesięcznie płatne w terminie do dnia 15 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły. Nadto od dnia 1 kwietnia 2011 roku działalność powoda została objęta podatkiem od towarów i usług. Dlatego też, zdaniem powoda, miał on uprawnienie i obowiązek doliczenia do wynagrodzenia autorskiego począwszy od 1 kwietnia 2011 roku VAT według obowiązującej stawki czyli 23 %. Zatem od 1 kwietnia 2011 roku pozwany winien uiszczać wynagrodzenie autorskie w wysokości 102.09 zł.

Pozwany nie udzielił odpowiedzi na pozew i nie stawił się na rozprawie wobec czego Sąd Okręgowy wydał wyrok zaoczny uwzględniający powództwo w kwocie 1.958 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za wskazane w pozwie okresy, a pozostałej części oddalił je.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony wiązała umowa z dnia 30 maja 2008 roku nr(...)na publiczne odtwarzanie utworów w lokalu prowadzonym przez pozwanego w S.. Z tytułu publicznych odtworzeń utworów określonych w umowie pozwany zobowiązany był do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia autorskiego poczynszy od maja 2008 roku, w wysokości 83 złote miesięcznie do piętnastego dnia każdego miesiąca. W § 5 pkt 2 umowy strony zastrzegły, że wynagrodzenie autorskie nie obejmuje podatku od towarów i usług.

Powód pismem z dnia 18 kwietnia 2011 roku powiadomił pozwanego, że poczynszy od 1 kwietnia 2011 roku będzie doliczał do wynagrodzenia umownego 23 % podatku od towarów i usług w związku z wprowadzeniem takiego podatku w stosunku do wynagrodzeń za korzystanie z utworów.

Powód wystawiał za okres od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 31 marca 2011 roku faktury w łącznej kwocie 1.958 zł, przyjmując jako stawkę miesięczną kwotę 83 zł, natomiast za okres od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku faktury w łącznej kwocie 1.225,08 zł przyjmując jako stawkę miesięczną kwotę 102,09 zł w związku z doliczeniem do stawki miesięcznej wynagrodzenia VAT w wysokości 23 %.

Pismem z dnia 1 października 2012 roku powód wypowiedział umowę licencyjną i wezwał pozwanego do uiszczenia dochodzonej pozvem należności.

Zdaniem Sądu Okręgowego powództwo było zasadne jedynie co do kwoty 1.958 zł. W pozostałej części podlegało oddaleniu. W ocenie Sądu roszczenie powoda, w zasadzonej części, jest udokumentowane załączonymi do pozwu dokumentami, a co za tym idzie udowodnione. Sąd nie podzielił stanowiska reprezentowanego przez powoda, że pozwany był zobowiązany do uiszczenia podatku VAT od wynagrodzenia określonego w umowie, skoro takim podatkiem zostały obciążone wynagrodzenia autorskie poczynszy od 1 kwietnia 2011 roku. Z zasad prawa zobowiązań wynika, że zakres obowiązku dłużnika obejmuje w zasadzie to co wynika z treści zobowiązania. Jeżeli zatem przy zawieraniu umowy uzgodniono wynagrodzenie nie zawierające podatku od towarów i usług zgodnie z ustaloną stawką (§ 5 pkt 2 umowy stron) nie stwarza to uprawnienia dla powoda do jednostronnego podniesienia tego wynagrodzenia o wartość odpowiadającą wysokości VAT nałożonego na wynagrodzenia autorskie. Obowiązek zapłaty zwiększonego wynagrodzenia przez pozwanego może wynikać jedynie ze zmiany umowy. Powód nie ma zatem możliwości żądania dodatkowego świadczenia ponad uzgodnione wynagrodzenie powołując się na to, że nie uwzględniła ono podatku od towarów i usług.

Sąd I instancji podzielił stanowisko powoda, że podatek VAT jest elementem „cenotwórczym”, co oznacza jednak tyle, że sprzedawca towaru czy usługi, kalkulując cenę (w opisywanym przypadku wynagrodzenie) posiada uprawnienie do wliczania do niej tegoż podatku. O wysokości ceny (wynagrodzenia) decyduje jednak treść umowy stron (tak przyjął SN w wyroku z 6 listopada 2002 roku, I CKN 1158/00, i w wyroku z 23 stycznia 1998 roku, I CKN 429/97 oraz w uchwale z 21 lipca 2006 roku III CZP 54/06).

Sąd uznał, iż w ramach swobody umów (por. art. 353¹ k.c.) strony mogą swobodnie umówić się co do tego, czy VAT będzie czy też nie będzie elementem wynagrodzenia. Rozstrzygnięcie więc, czy strona zobowiązana jest do zapłacenia, jako elementu wynagrodzenia kwoty odpowiadającej podatkowi od towarów i usług należnemu od takiej usługi, zależy wyłącznie od treści umowy łączącej strony.

Sąd przyjął, iż powodowi należy się wynagrodzenie autorskie za okres od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 31 marca 2011 roku w łącznej kwocie 1.958 zł (83 złote za każdy miesiąc wskazanego okresu). Jednocześnie Sąd oddalił, jako niezasadne, powództwo w pozostałej części co do kwoty 1.225,08 zł wynikającej z faktur wystawionych za okres od dnia 1 kwietnia 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku, gdzie wysokość wynagrodzenia autorskiego została określona z uwzględnieniem podatku VAT na kwotę w wysokości 102,09 zł miesięcznie.

Odsetki zasądzono na mocy art. 481 § 1 k.c. od upływu terminu zapłaty faktur.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności wobec spełnienia przesłanek wynikających z art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa zaskarżając go w części oddalającej powództwo co do kwoty 1.225,08 zł. Powód zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na naruszeniu przepisu art. 3 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku o cenach, przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług oraz przepisu art. 56 i 65 k.c. poprzez ich niezastosowanie, a w konsekwencji brak uwzględnienia faktu, iż nałożony od 1 kwietnia 2011 roku na działalność (...) podatek od towarów i usług jest elementem cenotwórczym, zatem na mocy przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług powinien zostać doliczony do kwoty wynagrodzenia autorskiego (ceny) dochodzonego przez powoda,

- naruszenie przepisów procesowych, które miało wpływ na treść wyroku tj. przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie zapisu zawartego w § 5 ust. 2 umowy licencyjnej stron i przyjęcie, iż mimo że strony w dacie zawarcia umowy określiły, że wynagrodzenie autorskie nie obejmuje podatku VAT, powód nie był uprawniony do doliczenia tego podatku do wynagrodzenia autorskiego, od daty gdy taki obowiązek został nałożony na powoda przez ustawodawcę, oraz poprzez nieuwzględnienie zapisu art. § 5 ust. 1 umowy licencyjnej stron i przyjęcie, że za okres od 1 kwietnia 2011 roku do dnia 31 marca 2012 roku powodowi nie należy się w ogóle wynagrodzenie autorskie w kwocie określonej w umowie na kwotę 83 zł miesięcznie, mimo, że w tym zakresie strony wiązała umowa licencyjna.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uwzględnienie żądania pozwu w całości i zasądzenie kosztów procesu za obie instancje ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w uchylonym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Apelacyjny przyjął za swoje, prawidłowo również zastosował przepisy prawa materialnego i procesowego w zakresie rozstrzygnięcia w przedmiocie VAT, jakiego od pozwanego domaga się powód.

Zarzuty apelacji dotyczą dwóch kwestii – uprawnienia powoda do jednostronnego podwyższenia należnego mu od pozwanego wynagrodzenia o kwotę odpowiadającą stawce 23 % VAT, w obliczu obciążenia powoda obowiązkiem podatkowym w tym zakresie oraz prawa do wynagrodzenia w wysokości netto za okres, w jakim strona powodowa do tego wynagrodzenia zaczęła doliczać kwoty odpowiadające stawce 23 % VAT.

Wnioski dowodowe powoda sprowadzały się do dokumentów. W takiej sytuacji należało dokonać wykładni umowy w oparciu o językowe reguły interpretacji, a rezultat tej wykładni nie pozwala zgodzić się ze stanowiskiem zawartym w apelacji co do należnego powodowi podatku od towarów i usług od ustalonego wcześniej przez strony wynagrodzenia.

W § 5 ust. 1 umowy stron ustalono, że wynagrodzenie autorskie stanowi kwota 83 złote miesięcznie, zaś w § 2 wskazano, iż wynagrodzenie to nie obejmuje podatku od towarów i usług. Jednocześnie w ust. 3 przywołanego § wskazano zasady zmiany ustalonego wynagrodzenia. Przyjęto, iż określone stawki będą podlegać zmianie w okresach rocznych, z uwzględnieniem średniej zmiany, stosownie do wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw, ustalonego na podstawie obwieszczeń prezesa GUS w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Przewidując możliwość zmiany wynagrodzenia, strony nie zaplanowały jego zmiany w razie wprowadzenia obowiązku podatkowego dla podatku od towarów i usług. Tak określonego sposobu regulacji tego zagadnienia nie sposób uznać za przypadkowy, lecz celowo zamierzony przez strony.

Zastrzeżeniu umownemu, iż wynagrodzenie autorskie nie obejmuje VAT, nie można nadawać decydującego znaczenia, skoro bezspornym jest, że w chwili zawarcia umowy publiczne odtwarzanie na podstawie umowy licencyjnej nie było obciążone podatkiem od towarów i usług. Oczywistym jest więc, że wynagrodzenie ustalone między stronami było wynagrodzeniem netto.

Nie ma zatem podstaw do przyjęcia, że strony przewidując w przyszłości wprowadzenie VAT, zgodziły się na doliczenie kwoty podatku do wynagrodzenia netto. Gdyby strony miały taką wolę, z pewnością zawarły by to w umowie.

Przy tym umowa nie wskazuje, że w przypadku wprowadzenia podatku od towarów i usług to pozwany ma w całości ponosić obciążenie z tego tytułu.

Nie można również zgodzić się z twierdzeniem, iż brak reakcji pozwanego na pismo o jednostronnym podniesieniu wynagrodzenia przez powoda oraz na wysyłane faktury opiewające już na 102,09 zł miesięcznie, oznacza, że pozwany w sposób dorozumiany zaakceptował stanowisko (...) co do wprowadzonej podwyżki i jej zasadności. W stanie faktycznym sprawy brak jest czynności o charakterze konkludentnym, wskazujących na akceptację przez pozwanego doliczania do uzgodnionego wynagrodzenia VAT i na zapłatę poza ustalonym wynagrodzeniem całego podatku wprowadzonego po zawarciu umowy.

Po zawarciu przez strony umowy licencyjnej, weszła w życie nowelizacja ustawy z 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług, którą dodano art. 8 ust. 2a tejże ustawy, na mocy którego działalność powoda została objęta VAT. Natomiast przez cenę, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2001 roku o cenach, należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, jaką kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług oraz akcyzowym. Bez zmiany ceny nie ma możliwości podwyższenia ceny przyjętej w umowie. Strony nie przewidziały jednak automatycznej klauzuli podwyższającej na wypadek wprowadzenia VAT na świadczenie stanowiące jej przedmiot, możliwość zaś zmiany stosunków przewidywały, jak o tym świadczy § 5 pkt. 3 umowy. Wszelkie zmiany w tym zakresie powinny wynikać z oświadczeń dwustronnych dla jakich umowa (§ 11) przewidziała formę pisemną.

Należy zatem zgodzić się z Sądem Okręgowym, że strona powodowa nie miała uprawnienia do jednostronnej zmiany umowy i żądania od pozwanego zapłaty wynagrodzenia wyższego niż to zostało ustalone w umowie.

Zgodzić się trzeba z twierdzeniem, że VAT ma charakter cenotwórczy, jednak oznacza to tyle tylko, że sprzedawca kalkulując cenę czy też wynagrodzenie posiada uprawnienie do wliczenia do nich tego podatku. W czasie ustalania tego wynagrodzenia podatek taki nie obowiązywał a sama nowelizacja, wbrew twierdzeniom powoda, nie pociąga za sobą automatycznego podwyższenia kwoty wynagrodzenia ustalonej umową stron o wysokość odpowiadającą nowo wprowadzonej stawce VAT (por. wyrok SN z 23 stycznia 1998 roku, I CKN 429/97, OSN Izba Cywilna 1998 rok, Nr 9 poz. 109 str. 47, uchwała SN z 21 lipca 2006 roku, III CZP 54/06, OSN Izba Cywilna 2007 rok, Nr 5, poz. 66, str. 13).

Finalnie wskazać trzeba na pogląd zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w wyroku z 29 maja 2007 roku V CSK 44/07 a podzielany przez Sąd rozpoznający sprawę niniejszą, iż podwyższenie ceny (w znaczeniu określonym w ustawie o cenach) o kwotę podatku VAT, który nie był w niej pierwotnie ujęty, wymaga koniunktywnie zmiany umowy przez czynność prawną obu stron oraz tego, aby przepisy podatkowe statuowały w ogóle obowiązek podatkowy w odniesieniu do tego rodzaju czynności (transakcji). Apelujący nie zauważa, że konsekwencją wprowadzenia VAT po zawarciu umowy może być poniesienie skutków z tym związanych przez obie strony w dowolnie przyjętej proporcji lub tylko przez samego zarządzającego prawami autorskimi. Ponadto pozwany nie musi być zainteresowany dalszym odtwarzaniem utworów w swoim lokalu w razie zwiększenia obciążeń finansowych. Pozwany winien wyrazić swoją wolę aby być obciążonym obowiązkiem uiszczania wynagrodzenia zwiększonego o stawkę VAT.

Żądanie strony powodowej co do podwyższenia wynagrodzenia o podatek od towarów i usług nie znajduje zatem uzasadnienia.

Zasadne jest natomiast i to w oczywisty sposób drugie z żądań powoda. Słusznie apelujący podnosi, iż Sąd I instancji, oddalając roszczenie, pominął okoliczność, iż wynagrodzenie w wysokości netto tj. 83 złote jest wykazane w należyty sposób stosownymi dokumentami i w przedmiotowej sprawie bezsporne, przy czym dotyczy to całego okresu wskazanego w pozwie tj. od 1 kwietnia 2009 roku do 31 marca 2012 roku. Oddalenie zatem roszczenia powoda również co do kwoty wynagrodzenia autorskiego nie objętego podatkiem od towarów i usług za okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku jest oczywiście błędnym rozstrzygnięciem, stojącym, w istocie, w sprzeczności z poczynionymi przez Sąd Okręgowy ustaleniami faktycznymi oraz poczynionymi przez ten Sąd rozważaniami prawnymi. Sąd I instancji słusznie stanął bowiem na stanowisku, iż należne powodowi wynagrodzenie wynika z umowy zawartej między stronami i co legło u podstaw prawidłowej odmowy przyznania wynagrodzenia jednostronnie zmodyfikowanego, przez (...), o stawkę VAT. Skoro jednak wynagrodzenie powoda określa umowa stron a ta przewidywała obowiązek pozwanego do uiszczania miesięcznie kwoty 83 złote z tego tytułu na rzecz powoda to powództwo w tym zakresie należało uwzględnić do wysokości 2.954 złote tj. przyznając powodowi wynagrodzenie netto za cały okres obowiązywania umowy stron od 1 kwietnia 2009 roku do 31 marca 2012 roku. Dlatego też taka właśnie kwota, wraz ze stosownymi odsetkami od czasu wymagalności poszczególnych kwot, została przyznana stronie powodowej przez Sąd Apelacyjny.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. częściowo zmienił zaskarżony wyrok, zaś w pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną.

Stosownie do zmienionego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego z pkt I wyroku zmodyfikowane zostało orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu za I instancję. Mając na uwadze iż powód wygrał ostatecznie w tym postępowaniu w 92,81% oraz, że poniósł koszty w wysokości 777 złotych, (opłata od pozwu 162 złote, koszty zastępstwa procesowego 600 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł) należało zasądzić na jego rzecz kwotę 721,13 zł tytułem kosztów postępowania za I instancję.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 100 zd. 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 roku, Nr. 90, poz. 594 ze zm.) § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 z 2002 r., poz. 1349 ze zm.). Mając na względzie okoliczność, że strona powodowa wygrała sprawę w 81,30% a na jej koszty złożyła się opłata od apelacji w wysokości 62 zł (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł (§ 6 pkt 2. wskazanego rozporządzenia), zasądzono je na rzecz tej strony w wysokości 196,75 zł a w pozostałym zakresie wzajemnie zniesiono między stronami.